

Titel: Kapitel XXVII.

Citation: "Kapitel XXVII.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r05-shoot-chptrd1e9755.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel XXVII.

Fremgangsmåden når Nogen skal umyndigøres, eller Enke skal sættes under fast Lavværgemål.

§ 303.

Begæring om Umyndiggørelse kan fremsættes af Pågældendes Ægtefælle, Slægtninge, Væрге, Kurator eller Lavvæрге.

Derhos er i alle Tilfælde Øvrigheden berettiget til at andrage på Nogens Umyndiggørelse, når dette efter de Oplysninger, som enten fra Vedkommende selv, hans Slægt eller Venner eller på anden

Måde ere komne Øvrigheden i Hænde, må anses for rigtigt.

Endelig kan Enhver selv andrage på at blive umyndiggjort.

§ 304.

Begæring om Umyndiggørelse indleveres skriftlig til Underretten på det Sted, hvor den Pågældende, om hvis Umyndiggørelse der er Spørgsmål, boer eller opholder sig; har han ikke bekendt Bopæl eller Opholdssted, da til Underretten på det Sted, hvor hans sidste bekendte Bopæl eller Opholdssted er beliggende.

Skriftlige Beviser for de Omstændigheder, ved hvilke Umyndiggørelsen skal begrundes, skulle såvidt muligt ledsage Andragendet. Skønnes yderligere Oplysninger fornødne, kan Underretsdommeren gøre Vedkommende opmærksom herpå og opfordre ham til at tilvejebringe dem, ligesom Underretsdommeren kan indkalde den, der søges umyndiggjort, til at møde for ham.

§ 305.

Er Begæringen udgået fra den, om hvis Umyndiggørelse der er Spørgsmål, eller indvender han ikke Noget imod det, efter at han af Underretsdommeren er opfordret til at møde og erklære sig over det, tilfalder det Underretsdommeren ifølge de foreliggende Oplysninger at afgøre, om der er tilstrækkelig Grund til Umyndiggørelse, og i bekræftende Fald har han da at afgive endelig Umyndiggørelsesdekret, som ikke kan påkæres.

I alle andre Tilfælde har Underretsdommeren at indsende Andragendet og de samme ledsagende Beviser i Forbindelse med sådan skriftlig Erklæring, hvortil han måtte finde Grund, til den Landsret, under hvilken han står.

Dersom Umyndiggørelsesgrunden findes at være sandsynliggjort ved de fremlagte Beviser, og der kan antages at være Fare forbunden med Opsættelse, kan Underretsdommeren uden Hensyn til Indsendelsen til

Landsretten afgive et foreløbigt Umyndiggørelsesdekret, der, da det straks træder i Kraft, bliver at tinglæse

og iøvrigt offentliggøre på den Måde og med de Retsvirkninger, som Pl. 10. April 1841 bestemmer. Samtidig med Dekretets Afgivelse beskikker Underretsdommeren en foreløbig værge.

§ 306.

Landsrettens Iustitiarius beskikker en Sagfører til at varetage dens Tarv, som søges umyndiggjort, hvis ikke en Sagfører anmelder sig som antaget af denne, og berammer derefter mundtlig Forhandling af Sagen i et Retsmøde, til hvilket begge Parter indkaldes ved Foranskaltning af Landsrettens Iustitiarius og med et af ham bestemt Varsel.

§ 307.

Efter at Parterne have ytret sig, afgør Retten på Grundlag af de foreliggende skriftlige Beviser og Erklæringer samt den Bevisførelse, der yderligere måtte have fundet Sted, om endeligt Umyndiggørelsesdekret skal afgives, eller om Begæringen herom skal nægtes.

§ 308.

Udebliver den, der andrager på Nogens Umyndiggørelse, i noget af de i §§ 306 og 307 omhandlede Møder, afvises Sagen, dersom ikke Retten i Omstændighederne finder Grund til at udsætte den

§ 309.

Med Hensyn til Pålæg af Omkostningerne ved heromhandlede Fremgangsmåde, derunder indbefattet Salær til den ifølge § 306 beskikkede Sagfører, komme Reglerne i Kap. XI. til Anvendelse, således at den, der umyndiggøres, betragtes som tabende.

§ 310.

Den ovenangivne Fremgangsmåde bliver også at anvende, når der af Andre fremsættes Begæring om, at Enke må sættes under fast Lavværgemål.

Når en Enke selv begærer at blive sat under fast Lavværgemål, har Underretsdommeren uden videre Undersøgelse at tage Begæringen til Følge.

§ 311.

Når endeligt Umyndiggørelsesdekret er afgivet, eller når det er besluttet, at en Enke skal sættes under fast værgemål, påhviler det vedkommende Ret strax at give den til Værges eller Lavværges Udnævnelse kompetente Myndighed Underretning herom.

§ 312.

Når enten Øvrigheden eller den Person, der er erklæret umyndig eller sat under fast Lavværgemål, eller nogen af de i § 393, 1ste Stykke angivne Personer for Landsretten troer at kunne oplyse, at der ikke længere er Grund til denne Foranstaltnings Vedbliven, har Pågældende at indgive et Andragende til Landsretten i den Kreds, hvor den Umyndiggjorte boer, om at måtte blive stedet til i et Retsmøde at begrunde eller lade begrunde en Begæring om Umyndiggørelsens Ophævelse. Er Sindsvaghed Umyndiggørelsesgrunden, kan der dog i Reglen ikke tages Hensyn til et af den Umyndiggjorte eller af Andre på hans Vegne indgivet Andragende, medmindre det er ledsaget af en Embedslæges anbefaling.

Derefter har Landsretten at beramme et Retsmøde, om hvilket der meddeles den Umyndiggjortes Værges betimelig Underretning; i Retsmødet høres de Pågældende, og de fremførte Beviser overvejes, hvorefter Landsretten enten ophæver Umyndiggørelsesdekretet eller afslår Begæringen herom.

I sidste Fald bæres Omkostningerne ved Forhandlingerne af den, der har rejst Sagen. Ophæves Dekretet, afholdes Omkostningerne af det Offentlige.

§ 313.

De om Landsretsproceduren givne Furskrifter komme iøvrigt med de af det Foregående følgende Lempelser til Anvendelse i disse Sager.